

[Thorndahl]

strege dette forhold med følgende beregningseksempel på grundlag af statistikken fra 15. og 16. alm. vurdering. Det er beregninger, der er baseret på de ejendoms-kategorier, der mellem 15. og 16. alm. vurdering har haft en stigning i handelsværdien ud over 80 pct., for vi skal derudover, for at vi kan få noget, der ligner en reel kapitalgevinst. Vi kan gennemføre beregningen efter den forhenværende skatteministers model.

Der er følgende ejendoms-kategorier: tofamilieshuse var ved 15. alm. vurdering vurderet til 7,1 mia kr. De havde en stigning på 90 pct., og det gav en afgift på 0,7 mia kr. Det gælder trefamilieshuse, landbrugsejendomme, skov- og plantageejendomme, sommerhuse, ubebyggede grunde og ejerlejligheder, og regner man det korrekt ud, så får man et tal af størrelsesordenen 23,7 mia kr. i alt i reel kapitalgevinst mellem 15. og 16. alm. vurdering. Om disse 23,7 mia kr. skal betales for 100 pct. vedkommende eller, som det underhånden er oplyst, kun 60 pct., er et andet problem. Det er jo indtil nu uafklaret. Men uanset hvad det ender med, så kommer landbrugserhvervene til at bære omkring 85 pct. af den samlede reelle værdistigningsafgift.

Jeg har ladet mig fortælle, at den nuværende skatteminister har haft betydelig forbindelse til landbrugskredse. Hvis dette er rigtigt, så tror jeg, det er meget værdifuldt for skatteministeren, at han gør sig helt klart, at en korrekt økonomisk beregning af virkningen af værdistigningsafgiften for stigninger ud over forbrugerprisudviklingen faktisk kun er en skat på landbruget, og landbruget skal alene bære i størrelsesordenen 80-90 pct. af den samlede værdistigningsafgift, eller omregnet pr. brug 60.000-70.000 kr. pr. år. Dette resultat tror jeg er værdifuldt for skatteministeren at medtage som grundlag for det videre arbejde med afgiften.

Jeppé Kristensen (V):

Som det allerede er nævnt, har forslaget været fremsat 5 gange tidligere og det eneste væsentlige, der er sket, er, at man har tilpasset det, efterhånden som årene er gået, sådan at udviklingen er skitseret.

Inderst inde står DKP jo for, at jorden i Danmark skal nationaliseres, og vel også for, at ejendomsretten til bygningerne skal beskyres. Af det foreliggende forslag fremgår

det ikke, og det må jo tjene til ros for DKP, at man ligesom har vist lidt situationsfor-nemmelse og bevæget sig et lille stykke vej indad, hvor der er muligheder for at komme i forbindelse med andre partier, som har tilsvarende synspunkter på dette felt. Jeg vil imidlertid sige, at man skal bevæge sig meget længere for at kunne få indflydelse på en lovgivning på dette område.

Jeg skal ikke gå ind på detaljerne i forslaget. Jeg har ligesom skatteministeren og den socialdemokratiske ordfører, hr. Karl Nielsen, bemærket, at der ikke er overensstemmelse mellem lovforslagets side 1-2 og bilag 3. Det tyder på, at partiet er delt, at der måske er to fraktioner i det kommunistiske parti på dette område, sådan at der ikke er enighed om den linje, der skal følges. Men det er muligt, at vi kan få en forklaring på det senere her eller også under udvalgsarbejdet.

Jeg vil gerne stille det spørgsmål, fordi jeg synes, det har aktual interesse at vide det, hvordan DKPs stilling er til den nugældende lov om kapitalvindingsskat, om det er meningen, at den skal fortsætte. Hvis det er tanken, at den skal det sammen med denne lov, så kan man vist godt sige, at man ender i en situation, som ligner en nationalisering af erhvervslivets forhold, og dermed opnår man jo indirekte den politik, som man måske egentlig står for.

Jeg må sige fra venstres side, at vi ikke kan medvirke til lovforslagets gennemførelse.

Hagen Hagensen (KF):

Det konservative folkepartis standpunkt til dette lovforslag står anført i Folketingstiden-de for 1977-78, sp. 693-94, og egentlig kunne jeg jo lade være med at sige mere derom. Jeg skal dog føje en enkelt ting til. Jeg skal ikke tale om principperne i dette lovforslag, for det er vi ganske simpelt imod, og derfor skal jeg heller ikke gå ind i de enkelte bestemmelser, der er deri. Jeg vil blot sige en enkelt ting.

Sidste gang vi havde det til drøftelse, blev det nævnt, at jeg havde sagt, at der ville finde en konfiskation sted efterhånden på grundlag af dette forslag. Det sagde hr. Freddy Madsen var forkert, der blev aldrig tale om mere end 30 pct. Ja men allerede det, at der er tale om en så høj procent, viser for mig at se, hvad det egentlig er, man vil.